

Amerika.

19de Uargang.

Madison, Wis., Fredag den 17de Juli 1903.

No. 58.

Norge.

Hvires Program.

I Erkendelse af, at Statsgjælden i den senere Tid har udbidt en Stigning, som maa vække Betænkelse, og at Statsudgifterne har naaet en Høide, som staar i Misforhold til Landets økonomiske Evne, at Skatter og andre Byrder hviler trykkende paa Landets Befolkning og virker hemmende paa Næringslivet, at Udenrigsrets Ordning, hvorom Hvire fastholder sit tidligere Standpunkt, af Hensyn til de paagaende Forhandlinger om Konsulatsagen ikke bør optages paa Programmet for kommende Valgperiode, samt at den gjældende Valgordning ikke svarer til Tidens Krav, og at Stortingets lange Samvær gjør det vanskeligt for det praktiske Livs Mænd at overtage Stortingsarbejdet, opstiller det konservative Parti som sit

Program:

I.

En kraftig og mere betryggende Finansledelse og en strengt gennemført Sparommelighed i Statshusholdningen.

Fortfat Udredning af Spørgsmaalet om Forsikring mod Erhvervsudgangtighed og omhyggelig Prøvelse af den økonomiske Side af denne og enhver anden ny Statforanstaltning.

Fortfat Udredning af Spørgsmaalet om Selvpensionering for Statens Tjenestemænd og om muligt Foranstaltninger til Gjennemførelse deraf.

II.

Arbejde for Jordbrug, Industri og andre Næringsveje. Værn for den private Foretagelse og Arbeidets Frihed mod hemmende Indgriben fra Lovgivningens Side. Hævdelse af den private Eiendomsret og Tilbagevisning af ethvert Forsøg paa at udnytte Statskassens og Kommunernes Midler til socialistiske Formaal. Hævdelse af den indenlandske Produktions Fortrinsret ved Statens Anskaffelser.

Bekjæmpelse af Drilleondet.

III.

Konsulatsagens Løsning ved fortsatte Forhandlinger paa Grundlag af den mellem norske og svenske Regje-

ringsmedlemmer opnaaede Overenskomst om særskilte Konsuler for hvert Rige

IV.

Direkte Valg med Enmandskredse. Faste Stortingsdiæter.

Fra fhv. Statsraad Stang

har Norsk Telegrambureau modtaget følgende:

Bjørnstjerne Bjørnson skriver i "Verd. Gang" for 22de ds. bl. o.: "Men naar den samme Herre (Staug), som har lagt denne Plan, er den Mand, som i Regjeringen og udenfor Regjeringen forsøger paa at forstyrre Forhandlingerne" osv. Ligeledes skriver han: "Men naar Hr. Stang og hans Kollega Ronow paa Grundlag af disse Rustninger vil have det frem, som kunde volde Ufred" osv.

Min Kollega Ronow og jeg bliver med andre Ord befuldt for at søge at forstyrre Forhandlingerne og for paa Grundlag af de foretagne Rustninger at søge Ufred med Sverige. Dette forholdet sig selvfølgelig ikke saaledes.

Lærtimod, mit Formaal med disse Rustninger var netop, at Forhandlingerne skulde kunne fremmes med størst mulig Ro, uden Frygt for Overskud, og uden at Svenskerne ved vor Svagheit skulde fristes til —som ved tidligere Maledninger—at true med Krig, samt at, naar Forhandlingerne var søt tilende, det norske Storting skulde kunne træffe sin Afgjørelse uden Frygt for Ufred, kun under Hensyntagen til, hvad Landets Værd og Interesser kræver. Det viser sig ogsaa, at disse Rustninger har gjort sin Nytte. Ikke én Røst har nu i Sverige truet med Krig, og det fremgaar af Forhandlingerne i Riksdagens 1ste Kammer, at man der fuldt vel har forstaaet disse Rustningers Betydning.

Det kan vel ogsaa være, at naar "det store Flertal i Sverige vilde Fred og loyal Forhandling", saa er Grunden for en væsentlig Del den, at dette Flertal er paa det rene med, at Sverige for Tiden ikke er stærkt nok til med Fordel at paaføre os Krig.

Jeg mener derfor, at netop disse Rustninger mere end noget andet sikrer os Fred—under alle Omstæn-

digheder, selv om Forhandlingerne ikke fører til noget Resultat, og vi som Følge deraf nødes til at tage Sagen i vor egen Haand.

Ligeledes er det urigtigt, naar Statsraad Ronow og jeg befuldes for at ville forstyrre de indledende Forhandlinger. Det har iøvrigt den hele Tid været vori Døds, at disse Forhandlinger skal føres med størst mulig Hensyntagen til svenske Døds og svenske Interesser, fordi vi fuldt ud indser Betydningen af at leve i Venstreb og god Forstaaelse med vori Naboer; men vi ser ikke nogen Grund til at købe eget norsk Konsulatvæsen, som vi jo naarførmest kan indføre uden svensk Medvirken, paa Bekostning af vor forfatningsmæssige Lovgivningsmyndighed eller af vor fulde Handelsfrihed med Hensyn til det saa langt vigtigere Spørgsmaal om eget norsk Udenrigsbyrå.

G. Stang.

Ejerdag den 25de Juni 1903.

Den norske Kirkes Presteforening.

Forhandlingerne ved Den norske Kirkes Presteforenings første Generalforsamling i Oktober 1902 er udførte, redigeret af Fængselsprest A. Hval, Trondhjem. Af Indholdet fremhæves: Prædiken af Biskop Bødman, Aabningsstate af Foreningens Formand, Sognepr. Ch. Brun, Foredrag og Diskussion om følgende Emner: Hvad er Evangeliet? (Professør Dr. Odland); Om geistlig Disciplin (Pastor Jonas Dahl); Ivar Fløysheds Forslag om Salg af Landets Prestegaarde (Pastor Chr. Knudsen); Om Forandring i Bestemmelser i lgl. Res. af 20. Decbr. 1897 om Kirkenes Brug (Biskop Bødman); Om Forandring i Daabsektualet (Sogneprest D. Gjersløv); Om Konfirmationsordningen (Sogneprest Kristen Brun); Om Forandring i Disfenterlovens § 4 (Biskop Bødman); Betydningen af Prestens personlige Troslid for hans Prestegjerning (kun Foredrag: Pastor B. Bomhoff).

Som det sees, behandlede der paa Mødet en Række Emner af Interesse ikke alene for Prester, men for alle Kirkenes Bønder. Bogen praktiske Brugbarhed er forøget ved Register, med tilføjet Sidetal, over alle Talere.

Bogen er udføret i Kommission hos "Landsbladet" og trykt i det Trykkeri (Pris Kr. 1.00 plus 10 Øre Porto).

Stortingsvalget.

Mandatlet for Kristiania viser sig efter den foreløbige Optælling at omfatte 40,899 stemmeberettigede foruden 3513 tvivlsomme, der er opført for sig selv. Falt vil antagelig ca. 3000 rammes af Suspensionsbestemmelserne. Det effektive Antal stemmeberettigede turde komme til at dreie sig om 38,000. Den største Kreds er Gamle Aker og Fagerborg med 4788, den mindste Bor Frelser med 1955.

Fra Fjeld og Fjord og Dal.

Larviks Sangforening fejrede Søndag sit 50 Aarsjubileum med en vellykket Felt.

I Brandval har begge de derværende Arbejderforeninger besluttet at gaa sammen med Venstre til Valg, skriver "Gamar St."

Godt Dagsbille. — En Mand fra Melvær i Søndfjord fangede ifølge "Socns Tid." 75 Lax i sin Not paa en Dag. Fangsten indbragte hende 600 Kr.

Norsk Hovedjernbane uddeler for Driftsaaret 1ste April 1902 til 31ste Mars 1903 6% Procent til uprioriterede og 7% Procent til prioriterede Aktier,—det samme Udbytte, som er uddelt nu i en Række af Aar.

En heldig Bjørnejæger.—Fra Storfjorden skrives til "Søndmørsposten": Nat til Onsdag den 27de f. M. blev 2 Bjørne stuet af en 20 Aars Gut, J. Raustad. Om Aftenen ved 11½ Tiden gik Gatten hjemmefra og til Sledalen, en to Timers Gang fra hans Hjem. Aldeles alene traf han der de to Bjørne, Mor og Unge, saa det ud til. Den største faldt for 2 Skud, hvorimod der maatte 4 Skud til den mindre, før den blev gjort uskadelig. Der blev Liv og Røre i Storfjorden, da Folk fik høre om den modige Bjørnejæger, og afsted bar det i Flok og Følge for at faa de to Bamser bragt hjem.

Saararbejde.

Haarfjæder gjøres af eders eget Haar. Send mig et 2 Cents Frimærke, saa vil jeg sende eder Prøver og Priser paa 14 Slags Haarfjæder, Brykmaale og Ringe. Skriv Norsk, om I vil. Adresse: Mrs. Hannah Mørk, 1623 5th St., South Minneapolis, Minn.

Krøblingens Kjærlighedshistorie.

Hans Navn var Pietro Antonini. Det stod skrevet paa hans lille Kjærre med store, gule Bogstaver.

Pietro var meget stolt af sin fine Kjærre. Han stod bag den og bød frem sine Væler og Appelsiner med en selbavedst Mine og syntes, at alle, som gik forbi, maatte beundre den.

Men Pietro havde ogsaa sit Kors at bære. Hans venstre Ben var meget kortere end det høire, og han haltede meget.

Da han var liden, undrede han sig over, at Faderen ikke var glad i ham; men saa hørte han en Dag, da Faderen talte med en Bekjendt, at han sagde: "Jeg har ikke noget Barn—bare en Krøbling!" Da forstod han; og fra den Dag kom en Blitterhed ind i hans Hjerte, som aldrig helt gik bort.

Da han fik Kjærren, trøstede han sig med, at han ikke var ganske unyttig her i Verden. Han plejede at staa med den paa Hjørnet af Vere Street og College Street, og Skolebørnene kjøbte altid af ham; men de gjorde ogsaa Nar af hans pudfuge Gang. I Begyndelsen græd Pietro; men siden, da han blev større, græd han aldrig. Han bed bare Lænderne haardt sammen, og om Lænderne steg op i hans vække, mærke Dine, saa randt de dog aldrig nedover Rinderne.

I Juni, da Skolen sluttede, flyttede Pietro sin Kjærre til et andet Hjørne. Dagen efter gik to Piger forbi paa Veien til sit Arbejde. De stansede foran Pietros Kjærre, medens en Bogn kjørte forbi, og den ene sagde til den anden:

"Man siger, at du skal gifte dig med Kajs, Ninette."

Ninette rystede paa Hovedet og lo.

"Nyt, den! Han har jo Klump-
fod! Jeg gifter mig aldrig med en Krøbling!"

Pietro vendte sig sørgmodig om og saa paa hende. Aldrig havde han seet et saadant muntert Ansigt før. Og slige hvide Lænder!

"Desuden er han lys," vedblev Ninette med et skjælmst Blik paa Pietro, "og jeg synes bedst om mørke Dine og sort, krøllet Haar."

Pietro var glad, fordi Kjærren skjulte hans stakkars misdannede Ben, og han smilte tilbage til den glade Pige.

Han tænkte paa hende hele Dagen, og da hun om Aftenen vendte tilbage fra sit Arbejde, stod han rank og kjæk paa sit straffe Ben og hilste smilende paa hende.

Dagen efter var han tidligere end ellers paa sin Plads. Han ordnede Vælerne saa, at de rødeste Sider

vendte ud, og Appelsinerne lagde han i smaa Pyramider. Ninette skulde se, hvor pent det var.

"Godmorgen, Pietro!" sagde hun, da hun saa hans Navn paa Kjærren.

"Godmorgen, Ninette," svarede Pietro, og Pigen lo.

"De er rigtig en sød Pige," sagde Pietro driftig.

"Og De er meget nærvær," svarede hun; men hun smilede dog.

Pietro hørte sig frem over Kjærren med en stor Appelsin i Haanden.

"Vil De være saa snil at tage imod den?" bad han ivrig.

Ninettes Ansigt lygte af Glæde. Hun tog Appelsinen og skyndte sig bort. Pietro var henrykt. Han forstod ikke, at Ninette var en liden Rokette, og han ventede ivrig paa hende Morgen og Aften og stod rank som et Lys, indtil hun var gaaet forbi.

Hvor forandret var ikke hele Verden! Han saa ikke længer de sørgmodige Ansigter, som gik forbi. Han syntes, at alle saa lykkelige ud og glædede sig over hans Lykke.

Selv de regnfulde Dage, som før havde været saa kjedelige, var nu hyggelige, forekom det ham. Da spændte han et Stykke Prefsenning over Kjærren, og Ninette kom ind under for at søge Beskyttelse mod Regnet og pratede med ham. Paa en saadan Regndag var det, at han for første Gang kysede Ninette, da hendes Ansigt var saa fristende nær hans eget.

"Åa, Ninette, du ved ikke, hvor høit jeg elsker dig! Du er alt for mig her i Verden! Tror du, du kan holde lidt af mig? Åa, sig det! Saa skal vi gifte os, og jeg skal være saa god mod dig! Ninette, vil du?"

Hvis Ninette havde kunnet, saa vilde hun have spøst med ham, som hendes Vis var, og ladet ham vente paa Svar; men han holdt hendes Hænder saa fast i sine, og hans sørgmodige Dine saa lige ind i hendes. Hun kunde ikke svare andet end Ja.

Den Nat kunde han ikke sove. Fra Lykens Høider kaldt han ned i Fortvivelsens Afgrund; for Ninette havde jo sagt, at hun aldrig vilde gifte sig med en Krøbling, og han havde som en feig Stakkar skjult sin Vanstabilitet for hende.

Hvorledes skulde han nu kunne sige hende Sandheden? Han huskede, hvordan han som Barn havde bedt til den hellige Jomfru, og bedt hente læge hans syge Ben. Hver Morgen havde han forventningsfuldt trukket det op under Læppet for at se, om det var friskt; men det var det aldrig, og i Brede knuste han det lille Mariabillede.

Nu bad han atter til den hellige Jomfru, dog ikke om, at hun skulde

Enstemmig vedtaget af Jubel-Synoden i Decorah, Iowa.

Da en af Hindringerne for Samsfundets Vægt og Fremgang har vist sig at være, at Udvandringen fra vore gamle Menigheder til nye Bosteder sker altfor spredt og isoleret, saa det paa Grund deraf blir vanskeligt at saa danne selfsupporting Menigheder, vil Synoden lægge Prester og Menigheder alvorlig paa Hjerte at arbejde hen til, at Udvandringsstrømmen kunde ledes til saadanne Steder, hvor der var rimelig Udset til, at større Menigheder med Tiden kunde vore frem, som kunde blive til stor Velsignelse for Indflytterne selv og som kunde blive Samsfundet til Hjælp og Støtte i dets Arbejde for at bevare for vort Folk for vor dyrebare lutheriske Kirke.

En saadan Resolution burde man have antaget for 20 Aar siden, og det er indlysende for enhver, som vil tænke Eagen en Tanke, at man nu bør tage fat med Alvor og indhente det forsamte. Der er jo en stadig voksende Indvandring fra Norge og Udvandring fra de gamle norske Settlementer til nye, og denne Immigrationstrøm bør ledes saa, at man i de nye Bosteder kan danne Menigheder og saa ordentlig kirkelig Betjening. Følger man den Opfordring, som her er givet, vil den indre Missions Arbejde blive langt

lettere og frugtbarere, og Sammenstød mellem de forskjellige lutheriske Kirkesamsfund vil ofte kunne undgaaes. I denne Forbindelse vil vi henlede Læsernes Opmærksomhed paa Hong og Tjosvolds og E. A. Mellem's Avertissementer i "Amerika". Hong og Tjosvold og Hr. E. S. Mellem har ordnet sine Kolonier i Assiniboia og Saskatchewan-Dalen i Canada efter det Princip, som af Jubel-Synoden er enstemmig anbefalet. Vi kan paa det allerbedste anbefale Hong og Tjosvold og Hr. E. S. Mellem.

Norjeland og Wergeland.

Vi vil idag paa det bedste anbefale vor bekjendte Landsmand Elling A. Mellem i St. Paul.

I Saskatchewan-Dalen i Canada har han fikret sig en større Strækning Land og har der lagt Grundvolven til to norske Settlementer, nemlig Norjeland og Wergeland. I hver af disse gives 160 Acres Land til Prestegaard, og naar 25,000 Acres er solgt, vil Hr. Mellem give \$1600 til Kirke. Denne Maade at danne nye Settlementer paa, burde man for længe siden have fulgt. Udvandringsstrømmen til Canada kan ikke stanses, men den kan og bør ledes paa den af Mellem her valgte Maade. Det Land, som man nu kan kjøbe til en lav Pris, vil med Indflytningen af Settlerne om saa Aar blive værd to a tre Gange saa meget, som man nu betaler for det.

Lad det gaa raadt med Indflytningen til Norjeland og Wergeland!

Kvelve-Settlementet.

Vi vil ogsaa henlede Opmærksomheden paa Hong og Tjosvolds Avertissement i "Amerika" idag. Vi kjender brødre Hr. Peter Hong og Hr. E. A. Tjosvold, og ved, at de er dygtige og gennemhæderlige Mænd.

De har anskaffet sig et Township i Assiniboia, og Landet skal sælges ubelukkende til norske, saa at man der snart kan saa dannet Menighed med Prest osv.

Synoden saar 160 Acres gratis midt i Settlementet til Prestegaard og Kirke. Vi haaber det ikke vil vare længe, før vi kan rapportere, at 40—50 Familier er samlet i Kvelve-Settlement. Saa snart man er indflyttet og har begyndt at dyrke Jorden, vil Landet stige til to a tre Gange saa stor Værdi, som man nu maa betale for det. Indflytning fører altid med sig en stærk Stigen i Pris.

gjøre et Under med hans Ven, — men kanste med Ninettes Hjerte!

Dagene gik, og han sagde ingenting til Ninette.

"Bare en Dags Lykke til, bare en en Dag!" sagde han til sig selv.

Hvor han havde sig selv! Men alligevel kunde han ikke afstaa fra Ninette; for han vidste, at hun vilde forlade ham, naar hun fik vide Sandheden.

En Regn'ning Aften stod de atter sammen under Teltet.

Regndraaberne glinsede i Ninettes sorte Lokker, som stak frem under det røde Halsbånd. Pietros Hjerte var bristefærdigt af Sorg.

"No, Ninette, hvor vakker du er!" udbrød han. "Dine Dine hjer som Stjerner. Jeg fortjener ikke at faa dig! Nei, nei!"

"Det siger du saa ofte," svarede Ninette. "Jeg forstaar dig ikke! Mine Veninder synes, at du er den vakreste Jyr, de nogeninde har seet, og er rigtig misundelige paa mig. Imorgen, Pietro, maa du komme hjem til os og hi se paa min Familie; det er jo Søndag. Jeg har fortalt Mama altsammen, og hun vil gjerne se dig. Sig ikke, at du ikke fortjener at faa mig! Det er nok heller mig, som ikke er god nok for dig!"

Ordene traengte som Dolkestik ind i Pietros Hjerte, og han blev bleg lige til Læberne.

"Ninette, aa Ninette!" Jeg kan nok aldrig blive gift med dig. Jeg har narret dig! Men, Ninette—det var, fordi jeg elskede dig saa høit, at jeg ikke kunde sige noget! Du vil jo ikke gifte dig med en Krøbling, har du sagt, og jeg er bare en Krøbling! Se her!"

Han kom frem og begyndte at halte op og ned paa det vaade Fortoug. Han skaanedes sig ikke, men blottede hele sin Vanstæthed i al dens Uhyggelighed.

"Derfor er det, at jeg altid har staaet bagenom Rjærren, og derfor har jeg heller aldrig besøgt dig om Søndagene. Se, hvor jeg halter! Na, jeg er en Usling!"

Hans Ord døde bort i en Gulken.

Ninette betragtede ham med Skræk og Forbauselse. Kunde denne haltende lille Krøbling være hendes kjække Pietro, som stod saa rank bag sin Rjærre, og som alle Veninderne misundte hende? Na, hvad vilde de vel sige nu? En Krøbling! Hun glemte Ansigtet i Hænderne for at slippe at se paa ham.

Pietros ubstrakte Haand sank ned, og det bedende Udbrud i hans vakre Dine døde hen. Ifald han i Dybet af sit Hjerte havde nærret noget Haab, saa forsvandt det nu.

"Ninette," sagde han rolig, "jeg giver dig dit Løfte tilbage. Jeg ved, at du ikke kan blive min." Han

skjald lidt i Stemmen. "Se saa, gaa nu, Ninette, saa slipper du at se paa mig mere."

"Ja, jeg maa nok det," sagde Ninette bedrøvet. "Det er ikke din Feil, Pietro, og jeg er ikke vred paa dig; men jeg kan ikke blive—nu. Nei, nei,—jeg kan ikke! Farvell!"

Pietro stod og saa efter i en spæde Skikkelse, som forsvandt i Taagen. Da vakktes han pludselig af sin Bedrøvelse af Skrig og Spektakel paa Gaden. Jotil sprang forstrækkede tilside for en Vogn, forspændt med to Heste, der løb ud. Vognen slængte voldsomt til begge Sider.

I første Dieblid veg ogsaa Pietro forstrækket tilside; men pludselig gjorde han et kast fremad og greb den ene Hest i Bidstet.

Hesten løstede ham i Veiret og svingede ham frem og tilbage i Luften. Dyrets hede Vand tvang ham til at lukke Dinene. Efter et par vilde Sprang laa Pietro bleg og stille paa Gaden overkjørt af den tunge Vogn.

Kraftigere Hænder fik stanjet de løbste Heste, og andre tog sig af den stakkars Krøbling. Meget Liv var der vist ikke i ham; men de bar ham alligevel til nærmeste Sogehus.

Han aabnede Dinene, da Benet var amputeret og forbundet. I Hovedet og paa Armen havde han ogsaa Saar; men han led uden at klage, som det ansaae sig en Held.

To Dage svævede han mellem Liv og Død.

Den tredje Dag kom en liden fort-haarret Pige med rødt Halsbånd og bad om at faa se Pietro.

Doktoren sagde, at hun ikke maatte uro Patienten, og hun gik meget stille bort til hans Seng. Men der kastede hun sig paa Knæ, slog Armen om hans Hals og kysede ham Gang paa Gang.

"Na, Pietro!" hulkede hun; "jeg elsker dig—dig, dig! Du er saa tap- per og saa god! Jeg skal aldrig, aldrig mer gaa fra dig!"

Den forbløffede Doktor forsøgte at trække hende bort fra Sengen; men hun vilde ikke, og Pietro holdt hende fast omslynget. Hvad brød de sig om Doktoren?

"Dette tager Livet af ham," sagde Doktoren til Pleiersten, som stod med Laarer i Dinene og saa paa. Men Doktoren spaaede ikke sandt. Pietro blev frisk.

Onskes.

To flinke Mænd, som kan sælge Jarmland, ønskes strax. Vi har den største Abling i Verden og det billigste Land. Skriv strax. Mohall State Bank, Mohall, N. Dak.

Oscar M. Corrison
: : Advokat. : :
Fører Sager for alle Domstole.
Man skriver paa Norff eller Engelt:
164 La Salle St., Rooms 53-54,
CHICAGO.

DR. M. IVERSEN
STOUGHTON, WIS.
Adegamteret ved Kristiania Universitet
Norge. Studeret et Aar ved Universitetet
i Hjøland.
Specialitet: Uhelbredede og Operations-
ufærdige samt Men- og Drenghedsomme.
Breve paa Engelsk, Dyt eller Norff be-
sværes strax.

Ludvig Arctander,
* Advokat. *
-730-
Temple Court, Minneapolis, Minn.

Rentschler's Green House
Telefon 179.
Alle Slags Blomster ordnede til Fester
: : Begravelser : :
Cor. Williamson and Baldwin Streets,
MADISON, WIS.

Dr. J. S. JOHNSON
NORSK ØJENLÆGE.
Behandler kun Øien- Øren og Næsesygdomme.
Forhenv. Øienlæge ved Michigan State-
universitet og Hospital i Ann Arbor.
ST. PAUL, MINN.,
596 & 597 Radclott Arcade
Indgang fra Robert St., mellem 4th og 5th.
Kontortid: 10-12 Form. og 2-4 Efterm.

JOHN M. NELSON
Norff Sagsfører.
Sager for Probate Court Specialitet
Room 5, Badger Bl'k. — 14 S. Carroll St.
To Døre Vest fra Park Hotel.

Madison Bogbinderi
Blank Book Fabrikanten
og Bogbindere.
G. GRIMM & SON, Propre.
State Journal Block.

Alttertabler.

Hvor man ønsker Alttertabler for fine Kirker, bør man henvende sig til den bekjendte, dygtige Kunstmalers
Lars Hautaneffs,
hvis Adresse er Madison, Wis.
"Amerika" anbefaler ham paa det bedste.

INVESTMENTS
in
Southern Lands

Such investments are not speculative. The South is not a new country. Market and shipping facilities are adequate and first class. The climate is mild and favorable. Notwithstanding these and other advantages, southern lands are selling for prices far below their real value, and at present prices net large returns on the investment. For a free set of Circulars Nos. 1 to 10, inclusive, concerning the possibilities of lands in Kentucky, West Tennessee, Mississippi and Louisiana, on and near Illinois Central Railroad, for homeseekers and investors, address the undersigned
J. F. MERRY,
Ass't Gen'l Paas'r Agent I. C. R. R.,
Dubuque, Iowa.

ATWOOD, LARSON & CO.
Etableret 1887.
Modtager Farmprodukter, Gøde, Dug, Havre, Lin, Hø osv. paa Kommission. Høieste Markedspriser, øieblikkelig Betaling. Skriv efter vor daglige Markedsliste. Vi henviser til Exchange Bank.
512 Board of Trade. Duluth, Minn.

WM. HAAK, JR.
—Handlende med—
Bumper og Bindemøller.
Steam Fitting, Well Drilling.
119 S. Webster St., Madison, Wis.

"Amerika's" Agenter.
Følgende er ansat som Agenter for "Amerika" og er bemyndiget til at tegne nye Subskribenter og Uvitere for Konningentem.

- Wisconsin:
- M. Bjørnson, rejsende Agent;
 - Martin Finstad, rejsende Agent;
 - G. D. Knutson, rejsende Agent;
 - Thomas Edwards, Ashland;
 - Gabr. Anderson, Beaver Creek;
 - Andreas Wang, Galesburg;
 - E. Larson, Eau Claire;
 - S. E. Degaard, Mondovi;
 - D. E. Hanson, Whitehall;
 - Hans C. Hougstad, Galesville;
 - Gilbert Jverson, Hudson;
 - Jno. Stenlæken, La Crosse;
 - F. J. Wold, Kochel;
 - M. B. Stenersen, Menomonie;
 - John Wilberg, Mt. Horeb;
 - Albert Ronnel, Northfield;
 - Dr. G. B. Anderson, Orfordville;
 - P. P. Dahl, Pigeon Falls;
 - Jens O. Braaten, Prairie Farm;
 - John D. Johnson, Riving Sun;
 - Mathew Hansen, Sparta;
 - Lars E. Rutlin, } Stoughton.
 - Ferd. Rasmussen, }
 - Christoffer Eversdjen, Delhaven;
 - S. A. Enge, 111 7th St., Wausau.

- Minnesota:
- A. Seeveris, Rock Dell;
 - E. J. Johnson, Austin;
 - H. D. Solum, Barnesville;
 - Mons Hauge, Benson;
 - Mons Mahlum, Brainerd;
 - D. A. Sæfjeth, Jasper;
 - J. G. Stuverud, Kasson;
 - Andrew Kolstad, Kenyon;
 - Adolph Opwick, Larison;
 - G. J. Nasjeth, Marquette;
 - A. A. Boe, Northfield;
 - Gabr. Birtenes, Oslo;
 - S. B. Olson, Rushford;
 - Brown Anderson, Spring Grove;
 - Nels N. Johnson, Stillwater;
 - A. A. Overland, Twin Lakes;
 - Ole D. Berg, Woss;
 - P. Hong, Willmar.

- Iowa:
- G. E. Helland, Dobe;
 - D. Amundson, Cresco;
 - Geo. E. Johnson, Hamiltontown;
 - A. L. Klofster, Huxley;
 - Hans D. Knutson, Jewood;
 - D. E. Knutson, Joice;
 - A. E. Landsrud, Lansrud;
 - D. N. Stjve, Lake Mills;
 - Gustav Johnson, Nasjet;
 - Arnoldus Krogh, Northwood;
 - A. N. Brudvig Jr., Scarville;
 - Rev. Aug. J. Lorgertson, Sombert.

- North Dakota:
- D. A. Bangsnefs, Rindred;
 - Miss Helene Hoff, Palermo;
 - Rasmus Olson, Merl;
 - Ole Thoreson, Park River;
 - Peter Edwards, Rindred;
 - G. N. Svobahl, Velva;
 - G. M. Christopherson, Plymouth;
 - G. E. Westby, Waterloo.

- Sub Dakota:
- G. E. Sagsvold, Arlington;
 - D. C. Gaborson, Brandt;
 - G. A. Ulstrup, 739 W. 10. St., S. Falls.
- Alabama:
- M. J. Sjøberg, Thorsby;
 - Texas:
 - E. E. Solvick, Rosje.

“Fædreminde
Lerligt oprinder.”

Democraten.

“Allmennyttige Rundskabers Udbredelse.”

Langland & Hatlestad,
Proprietors & Publishers.

Redigeret af R. Langland.

Marg. 1. No. 47.
Racine, Wis., 3dje Mai 1851.

“Democraten” No. 47, 1ste Margang udkom i Racine, Wis., 3dje Mai 1851, og indeholdt følgende af Interesse:

Democraten vil nu ei mere udkomme fra Racine af. Vi agte at flytte til Janesville, som før omtalt, og Flytningen vil optage en 2 a 3 Uger, ihelmindste inden vi kan komme i Orden igjen. De tre resterende No. ville udkomme fra Janesville, inden vi begynde at udgive 2den Margang efter den forandrede Plan.

Q v a d e r R e f o r m .

Paa en Tid som vor, der er saa overordentlig rig paa Reformbevægelse og Agitationer af ethvert Slags, er dette Spørgsmaal vist ikke uden Betydning. Ikke blot Reformatorer Moralister, Philantropier og Demagoger, men ogsaa den almindelige Tidens Jagtagelser, bør vel have et vaaget Øie for Dagens virkelige eller ideale Reformere, og efter Gode søge at stille de funde og nyttige fra de falske og skadelige Reformere, thi der gives begge Dele. Vigtigere og mere magtpaaliggende er dog vistnok vort Spørgsmaal for Dem, der med stærk og driftig Haand griber ind i Tidens Bevægelser og saa at sige dreie Tidens mægtige Hjul; for Dem er det mere nødvendigt at besidde et klart Begreb, en fordomsstri og levende, men tillige rolig Anskuelse om Dagens vigtigere Spørgsmaale. Med al vor gode Vilje, redelige Ønsker og levende Enthusiasme for Menneskevellet, kunne vi vorde skadelige ifterfor gavnlige om vi ei ret forstaa alvorligen at gennemskue de Gjenstande vi ville forandre og forbedre, samt at forudsæe de Følger vore tilføjede Forandringer kunne medføre.

Q vad er Reform? Er det med den ivrige Demagog at hade, forkaste, nedbryde og ødelægge Alt, hvad der synes at staa vore Planer i Veien eller endog blot fordi det er gammelt? Er det for Bodsprædikanten at staa Synderen ihjel og han ei skal synde, eller for Frihedsvennen at skyde Slave eller Herre, at der ei skal være mere Slaveri, eller for Afholdsvennen at hænge Drankeren at han ei skal drikke, eller for Lovgiveren at indføre Anar-

chi eller Lynch Love fordi der gives flette og uretfærdige Love? Vel gaa vi ikke ofte til flige Yderligheder, men vi efterligne dem dog ofte i Principet. Vi ønske at reformere Verden, og hvorledes gjøre vi det? Naar en Rilde giver uret Band, hvor gaaer vi hen at rense det? Vor nuværende Maade er nok den, at vi begynde langt nede i Strømmen og lade Rilden vedblive at være ureen, og derfor blive alle vore Arbejder forgæves. Q vad gjorde Propheten Esaias naar han renkede Jerichos giftige Vand? Han renkede Rilden, Udspringet og Strømmen maatte naturligvis ogsaa blive reen.

Q vad er Reform? Er det med ubøielig Kraft at holde fast paa Alt fordi det er gammelt, fordi saa var Skik og Brug fra Arilds Tid? Er det at bære tilbedelsesfuld Uresfugt for Sædvaner, fordi Fædrene have brugt dem uden uden at de i sig selv fortjene det? Er det rolig at se Slaven i sine Lænker, Synderen paa Veien til Helvede eller Drankeren paa Veien til Ruin, fordi Fædrene saa det og taug? Den sande Reform er, med Israels gamle Prophet, at tage sin Krutte med Salt, gaa til Rilden, til Døndernes, Lidenskaberne og Fristelsernes Rilde, og der anvende det rænsende, lægende Middele, ei med Sværd og Stænger, men med en kjærlig og varsom Haand.

Opdrag det unge Menneske med Forstand, plant Kjærlighed, Haab og Trøst i dets Hjerte; opdrag det til Dyd og Selvbagtelse, og knus ei Haabets sidste Spite ved en evig Foreskilling om dets Uduelighed til noget Gode! Har ei den største Reformator — alle gode Reformers Fader — været i Verden og lært os? Hvorfor følge vi ei hans Exempel og lade Menneskekjærlighed lede os i alle Ting. Var han den Første til at koste den knusende, ødelæggende Steen, uagtet han fandt megen Synd og Glendighed i Verden? Lad Kirken og Skolen see til at hvin Kjærlighedens og Sandhedens Mand plantes tidlig i Slægtens Hjertes og meget af den forbune Frugt vil blive urørt; Slavens Lænke vil falde og Giftbægeret vil staa urørt.

Vel mene vi ikke hermed at Mennesket kan blive fuldkommen i alle Ting, men vi mene at al sand Reform maa stee fra Rilden af, og kun derved kunne vi haabe at gaa fremad paa Forbedringens Vej.

M u s k i g o .

Den, der ligesom vi, for 8 Aar siden har gennemvandret det norske Settlement i Norway og Muskigo, vil neppe kunne undgaa at føle den samme behagelige Overraskelse som

vi, ved nu igjen at besøge Settlementet. Den der har et Hjerte og Die aabnet, ikke blot for sig selv, men og for sine Medmennesker, og især for sine Landsmænds Velvære, kan ikke undgaa at glæde sig over de forbausende Fremskridt til det Bedre som der, især i den senere Tid, ere gjorte. Hr. Reimerts meget fortjenstlige Virksomhed bør især tilskrives disse lykkelige Fremskridt. Denne Mand har udviklet en Energi, Drifts- og Foretagelsesaaand, der ei alene forbauser den mere indskrænkede norske Anskuelse, men endog Amerikanernes, som dog altid ere saa uvillige til at erkjende sig overgaaet. Uagtet ol den Opposition der frembragtes af Konkurrenter paa alle Sider, har han, til Trods for den Stolthed, hvormed Amerikanerne pleie at se ned paa det Norske, opført en fortræffelig Dampsaugmølle, der allerede har leveret over 1½ Million Fod Planter til Plankeveiene, formaaet en saadan anlagt igjennem Settlementet, og selv taget en Distance paa 10 Mile deraf under Contract, hvilket Arbejde allerede er i raft Fremskriden. Allerede er i Nærheden af Møllen onlagt en norsk By “Denoon”, hvor Hr. Reimert har opført et prægtigt Hotel, og hvor flere driftige norske Haandværkere have begyndt og opført betydelige Værksteder osv.

Dette og meget mere som Tiden ei tillader os at opregne, er gjort saa at sige i et Nu; thi lor lidet over et Aar siden var alt her lyst og stille i den tætte Skov, hvor nu er saa aabent og lyst, og hvor hundrede af glade Arbeidere lade Skovens Skog gjenlyde ved Musikken af deres Virksomhed. Ikke blot Settlementet, men de Norske i Vesten bør være stolte af at kalde en Mand som Hr. Reimert “Landsmand”. Havde han været en Millionær, vilde vi neppe have nævnt ham paa denne Maade, men En af os, uden Midler som vi andre fattige Nordmænd, er han staaet frem og har gjort Undere, saa at sige ved Geniets og Mandens Kræfter alene.

Vi ønske ham Held i sit store Værk.

Muskigo haabe vi, vil ikke glemme hvad han har gjort og gjort for den.

E f t e r s p ø r g s e l .

Den eller de, der kunne give Underretning om hvor Jver Jversen fra Bergen, her opholder sig, ville forbinde mig meget ved at give mig samme tilkjende, da jeg har Brev til ham fra hans Fader.

Yorkville, Wis. 4de Mars 1851.

Anud Gjerre.

M a r k e d s p r i s e r .

Racine Marked 1ste Mai 1851.

Winterhvede pr. Bu.....	60 a	70
Vaarhvede.....	45 a	50
Indianst Corn.....	40 a	50
Havre.....	20 a	22
Byg.....	40 a	45
Smør pr. Pd.....	12 a	15
Flour pr. Tønde.....	3.36 a	4.00
Høe pr. Ton.....	3.00 a	4.00
Eg pr. Duzin.....		12
Bord alm. pr. M.....	8.00 a	\$10.

—
Milwaukee, 1ste Mai.

Smør pr. Pd.....	12 a	16
Svinesedt.....	6 a	8
Flour pr. Tønde.....	3.00 a	4.00
Kornmeel pr. 100.....		a 1.50
Hvede pr. Bu.....	60 a	70
Korn.....		55
Byg.....	45 a	50
Havre.....	28 a	30
Bønner.....		70

—
Chicago, 1ste Mai.

Hvedemel, pr Td.....	\$3.00 a	4.50
Kornmel, 100 Pd.....	95 a	1½
Winterhvede pr. Bu.....	65 a	72
Sommerhvede.....	45 a	59
Havre.....	24 a	30
Byg.....	50 a	60
Korn.....	30 a	40
Bønner (Beans).....	60 a	65
Uld pr. Pd.....	25 a	30
Potetes pr. Bu.....	36 a	—
Smør pr. Pd.....	10 a	14
Eg pr. Duzin.....	8 a	9
Røg. Skinker, 100 Pd.....	6.50 a	7.00
Kiinfroe pr. Bu.....	60 a	70
Løg.....	75 a	75

Dit og Dat.

Forfatteren: “Jeg drømmer alle mine Fortællinger.”

Grinatus: “Stakkars Mand, da gruer De vel hver Aften for at gaa tilfængs?”

“For en distingo-ret Mand din Far er. Det hvide Haar giver ham saadant aristokratisk Udseende.”

Den vararede Søn: “Jo, det kan han takke mig for.”

En af de kostbareste og største Bygninger i Benares er Abetempel, hvis Indre er udstyret paa det bestemteste for de mange Uder, som har Tilhold derinde.

Emma: “Han sagde at jeg haade var vakker og interessant.”

Clara: “Vil du virkelig binde dig for hele Livet til en Mand, som strag begynder med at narre og bedrage dig?”

I de første fire Uger efter Nabningen af Rairos elektriske Sporvei skal der være dræbt ikke mindre end 80 Personer, og efter den Tid er det ugentlige Antal Døre i gennemsnit 7 eller 8.

Abelbe = Kolonien i Canada.

Strømmen til Canada kan ikke stanses, men den bør ledes.

Lufinder og atter Lufinder af norske Familier har i den senere Tid udblandret fra de Forenede Stater til Canada for at benytte sig af de Fordele, som der bydes. Blandt disse er mange af vore lutheriske Kirkesfolk, der findes spredte hist og her uden Anledning til at samle sig i Menigheder, et Gensyn, som for en tro Lutheraner altid staar som det første og vigtigste.

Lutheranerne bør samles, ikke spredes.—Dette er en Tanke, som har ledet flere velkendte Mænd til at overtage en større Landstrækning nær Redvers i sydlige Wisconsin for at danne en Koloni af norske Lutheranere.

Landet er passende kuperet for Drænering, med lidt Smaasten paa somme Steder, men er aldeles fri for Sand og "Gravel". Jordbruget er meget frugtbart, og Regjerings-Statistikken viser en stor Gjenemsnitssavling af Hvede, Havre og Byg i de sidste 15 Aar. Kreaturavl og Mejeridrift begynder ogsaa at tage et stort Opsving. Godt Vand kan faaes paa en 10 til 30 Fods Dybde. Brændsel er billigt, da Kulminer er beliggende kun 50 Mil fra Redvers. Klimatet i Wisconsin er behageligt. Sommerdagene er lange, saa Kornet modnes i kortere Tid end længer syd. Vintid og Torsten er næsten ukendt, og man har aldrig haft Cycloner. Skatten er mindre end i de Forenede Stater, da Skattelovene er beregnet paa at fordele Byrden, saa at den rige betaler en større Procent end den fattige. Der er ingen Statskirke i Canada, og alle Religioner er ligestillede i Lovens Dine. Skolesystemet er godt. Kun fire Settlerer behøves for at organisere et Skoledistrikt.

Redvers er kun 10 Maanedes gammel, men er nu en hel liden Landsby. Der er to General Stores, Hardware Store, Hotel, to Lumber Yards, Smedje, Skolehus og flere Baaningshuse. To Elevatorer bygges nu og flere andre Byggeforetager skal sættes i Gang i Sommer. Man kan saaledes se, at man kommer i Nærheden af et godt Marked.

Prisen er \$8.50 pr. Acre. En Fjerdedel betales med en Gang og Resten deles i 5 lige store Afdrag med Rente til 6 Procent. Skjøde gives, naar Kontrakten er betalt, under "Torrens Title System." Under denne Lov garanterer Regjeringen Eiendomsretten, saa at den er absolut sikker.

Det er næsten et haabløst Arbejde at forsøge at fortælle Kjendsgjerningerne om dette store Land i nord og saa Folk til at tro det.

Landet er saa fuldt af gode Fremtidsudsigter som Wisconsin, Minnesota og Iowa var for 30 Aar tilbage. En Jordbund, saa frugtbart, at man forbauses, naar man ser hvad den har frembragt, ligger næsten ubrugt og tilkjøbs til billig Pris, medens lufinder af Mænd i de østlige Stater opslider sine bedste Aar paa leiede Farme, hvor de maa betale i Leie mere end det vilde koste dem Aar efter Aar at betale for en Farm i Canada. Vaagn op, du som har slidt for andre alle dine Dage. Bliv selvtændig. Gi din egen Farm i den frugtbareste Del af Nordvesten, hvor Landet sikkert vil tredobles i Pris paa kort Tid.

160 Acres frit.—Naar 5120 Acres er solgt, gives frit 160 Acres Land til den norske Synode at bruges til Kirketomt og Prestegaard.

Hvis De tænker paa at købe Land, saa skriv til os. Vi skaffer billig Reise fra St. Paul til Redvers og tilbage, og hvis De kjøber Land, krediteres Billettens Kostende paa Rjebefølgen.

Peter Hong, Willmar, Minn.,
Korresponderende Agent.
S. D. Ejsvold, St. Falls, Minn.,
Reisende Agent.

Ovenstaaende har vor fulde Tilslutning, og vi haaber det snart vil lykkes Peter Hong og S. D. Ejsvold, som eier vor fulde Tillid i enhver Henseende, at saa norsk Settlement og Menighed samlet paa ovenbestrevede Land.

L. D. Thorpe. R. B. Anderson.

Tre Maaltider om Dagen.
Vi kan have tre Maaltider om Dagen og dog hungre. Synet af Mad er os modbydeligt, da Mave er ude af Orden, og hele Systemet lider derunder. Hr. A. H. Petersen i Crystal, Ia., havde en saadan Erfaring. "I over et Aar led jeg af et Maveonde og blev saa svag, at jeg maatte slutte med at arbejde. Kuriko bragte mig dog snart paa Benene igjen, og idag er jeg saa frisk og kjæk som i mine bedste Aar." Dr. Peter's Kuriko kan ikke faaes paa Apotheker. Den sælges gennem Lokalagenter eller direkte fra Fabrikanten, Dr. Peter Fahrney, 112-114 So. Coyne Ave., Chicago, Ill.

Foreningskrifter.
Foreningsagen og Dr. F. A. Schmidt, 25 St.
Hvad lærer Dr. F. A. Schmidt? 15 St.
For Patienter Rabat. Agenter ønskes. Skriv til Forfatteren,
Rev. C. Jensen,
1413 E. 22nd St., Minneapolis, Minn.

AN INCOME PRODUCER

Don't let your money lie idle. Make it earn something and thereby increase your income. We have a combined mining and oil stock that will not only increase immensely in value but will give you an income of

1 PER CENT per MONTH,
or 12 per cent per annum, on the investment which is

GUARANTEED.

The Company owns
35 MINING PROPERTIES
—AND—
3600 ACRES of OIL LANDS
in Colorado. Has been operating its mines for five years and has hundreds of shaft and tunnel work done on them

Splendid **GOLD ORE** in Sight,
carrying excellent gold value, assaying from \$12 to \$50 per ton. If you want to make money, here is your chance.

You have your choice of the guaranteed stock and the unguaranteed stock

Write us for particulars, prospectus and maps.

Wm. G. SHAPCOTT AGENCY,
Gazette Bldg. Colorado Springs, Colo.
Bank References.

FRED. M. SCHLIMGEN

Monumenter.

Hvis du har tænkt at saa et Granit eller Marmor-Monument i Laa eller til Sommeren, kom og besøg os se det største og bedste Uplag som nogen sinde er fremvist her i Byen. Vi har i vort Varelager fem og otte nye og moderne Monumenter af Barre, Quincy, Montello, Waulau og St. Cloud Granit og saa blaa og lysgulret Marmor, hvilke vi kan sælge til rimelige Priser. Førstklasset Arbejde og bedste Varer. Kan du saa se med egne Øine, hvad du saar for Pengene.

124 West Main Street,
Overfor Courtshuset.

Madison, Wis.

Danmark.

Biskop Swane.

27. Oktbr. 1821-23. Juni 1903.

Førendende Biskop i Viborg Stift, Hans Jørgen Swane er den 23. Juni afgaaet ved Døden efter nogen Tids Sygdom. Han er født den 27. Oktober 1821 i Rjøbenhavn og blev altsaa næsten 82 Aar gammel. Hans Fader var Mægler, men gennem sin Moder var han i Slægt med en af de mest ansete geistlige Slægter, den Clausen'ske, som netop den Gang gennem hans Morbroder, H. N. Clausen, spillede en stor Rolle i Universitetslivet og det politiske Liv. Dog angiver han selv (se Elvius' Bristehistorie), at det var Martensen, som udøvede den største Indflydelse paa ham som Student og Kandidat, 3 Aar efter reiste han til Udlandet og opholdt sig et halvt Aar i Rom. Kort efter sin Hjemkomst blev han, efter kongelig Bestikelse, paany sendt til Rom som Lærer for Thorvaldsens Dattersøn.

Efter at han fra 1849 til 1867 havde været Adjunkt i Sorø, hvor han levede et rigt Liv med Jørgemann, J. G. Fenger, Frimodt og flere, blev han Sognepræst først i Hjermindede-Hjortehede indtil 1868, derefter i Følleslev-Sørålev indtil 1871. Paa begge Steder blev han snart udnævnt til Herredspræst, og 1881 kaldtes han til Sognepræst ved Viborg Domkirke og Stiftsprovst i Viborg Stift.

Det var, medens Swane var Stiftsprovst i Viborg og Laub Biskop, at Viborg Domkirkes Ombgøring fulde endtes. Da Laub, just da Domkirken skulde indvies, blev syg, og da Sygdommen viste sig at medføre en uoprettelig Svækkelse, saa at han maatte søge sin Afsted, fungerede Swane i hans Sted, dog ikke ved Domkirkes Indvielse, der blev foretaget af Biskop Brammer i Aarhus.

Den store Dugtighed, det administrative Talent, den skarpe Tænkning og klare Fremstillingsveje, som altid havde udmærket ham, fik han i denne Tid Leilighed til at vise saaledes, at Biskopembedet i Viborg blev ham tilbudt, uagtet han hverken som Forfatter eller ved isienefaldende Deltagelse i det kirkelige Liv havde gjort sig bemærket. Alle, som kjendte Biskop Swane, var imidlertid paa det rene med, at det var et fortræffeligt Valg, og en lang Emsbedsvirksomhed har tilstrækkelig bekræftet det. Biskop Swane nød den største Anseelse baade blandt sine Embedsbrødre, Stiftets Præster og Menigheder, ikke mindst i selve Viborg By og overalt, hvor han blev bekendt. Et Vidnesbyrd derom er ogsaa, at han var dekoreret med Storkors af Dannebrog.

Der var over hans Personlighed et Præg af Dugtighed, Alogskab og Alvor. I Grunden besad han kun lidt af de høje Betingelser for at gjøre sig

gjældende, og dog blev man, saa snart han traadte ind i en Forsamlig, saa snart han tog Ordet, strax opmærksom paa, at man stod overfor et meget betydeligt Menneske. Ikke blot var han en kundskabrig Mand, en meget selvstændigt tænkende Mand, men han var frem for alt en Personlighed, en Karakter, sikker, paalidelig, uden alt hvad der glimrer, men ægte helt igennem. Dette i Forbindelse med hans Stilling havde givet ham et Præg af aandelig Fornemhed, som ogsaa var udviklet ved Dmgang med Mænd som Clausen, Martensen, Jørgemann og mange flere dygtige Mænd, deriblandt ogsaa den bekendte Bruunske Slægt.—Landstingets mangeaarige Formand, Konferencesraad B. D. Brunn, var hans Svigerfader. I det hele var jo hin Tid, som han tilhørte, en langt finere og aandeligt rigere Tid end vor.

Med stor Dugtighed skrev han Viborg Stift, visiterede flittig, kjendte Præsterne og Menighederne godt, viste bl. a. stor Gjæstfrihed. Han bevarede sin aandelige og legemlige Kraft til sin høie Alder, men for to Aar siden ansaa han det for nødvendigt at træde tilbage efter et langt Sygeleie (— det vil erindres, hvorledes den gamle Biskop en Sommeraften blev paaløst af nogle Egklister, der hensynsløst kjørte videre uden at hjælpe ham, skønt han var kommen meget alvorlig til Skade).

Endnu var han saa arbejdsdygtig, at han samlede og udgav en Række Tæller, holdte ved Præstevielser og Provstindsættelser. Denne Samling indtager en smuk Plads i den homiletiske Literatur, præget som den er af den gamle Biskops dybe Forstaaelse af den hellige Skrift og det kristelige Liv baaeren af en stærk personlig Alvor og en inderlig Kjærlighed til og Ærbødigheden for det kirkelige Embede.

Den vil bevare hans Navn ogsaa, naar de er borte, som han talte disse Ord til, og hvis kirkelige Tilshynsmand han var.

—Danstæren—

Generalløjtnant Hedemann død.

Marius Sophus Frederik Hedemann var født i Rjøbenhavn 1836 og en Søn af den bekendte Generalløjtnant H. C. G. S. Hedemann, der stod i Spidsen for den danske Hærsledelse under det første Afsnit af Trearårskrigen 1848—50. Efter at have været Landkadet blev han 1853 udnævnt til Løjtnant ved 1ste Jægerkorps. Under Krigen 1864 var han ansat som Adjutant ved 2det Divisions Stab, og baade under Dødbøls Forsvar og Kampen den 18de April lagde han stort personligt Mod for Dagen.

Efter Krigen's Afslutning gjorde Hedemann, der imidlertid var bleven udnævnt til Kaptajn, i nogle Aar Tjeneste i Krigsministeriet. 1871 blev han ansaa som Adjutant ved Kongen og

1876 som Kompagnichef ved Livgarden. Under den russiske tyrkiske Krig i Halvfjerdsjerne var Hedemann attacheret den russiske Hærs Hovedkvarter. 1880 udnævntes han til Oberstløjtnant og 1885 til Oberst i Generalstaben og blev ansat som Chef for dennes taktiske Afdeling. Da Keiseren af Rusland 1887 aflagde Danmark Besøg, blev Hedemann attacheret Keiseren; samme Aar udnævntes han til Kammerherre. 1889 blev Hedemann Chef for 6te Regiment og 1893 Generalmajor og Chef for den syvende Brigade. 1896 udnævntes han til Chef for Generalstaben og 1901 til Generalløjtnant og kommanderende General for 1ste Generalkommandodistrikt. Under Keiser Vilhelms Besøg ved Høffet i Foraaret var han særlig attacheret Keiseren.

Generalløjtnant Hedemann havde i militær Ære et udmærket Navn og var af sine yngre og ældre Kolleger anset for at være en af vore dygtigste Officerer.

—Paa Siden af den militære Virksomhed tog Hedemann lidligt Del i det politiske Liv. Han var en stærkt udpræget konservativ Natur og stod under den haarde politiske Strid med hele sin Sympati paa Højres Side. I to Valgperioder, 1887—1892, repræsenterede han Odense i Folketinget. Februar 1893 udnævntes han til kongevalgt Landstingsmand. Under sin Virksomhed paa Rigsdagen gjorde han sig gjældende som et flittigt og dygtig Udvalgsmedlem.

I Højres Ledelse indtog han endelig en Periode Bladsen som Formand for Partiets Repræsentantskab i hvilken Egenskab han viste sig som en paalidelig og loyal Karakter. Ved hans Død mister Højre i Landstinget en trofast og fremragende Meningsfælle.

Den afdøde var dekoreret med Kommandørkorset af 1ste Grad og med Sølvkorset og en Række fremmede Ordner.

Drit Lunds Gæstgæst. Fra en Flaske af Lunds Gæstgæst. Pris 25 Cents. Man kan tilberede 3 Galloner af en sund, velsmagende og forfriskende Drik. Tilberedes af rene Gæstgæst. Lunds Gæstgæst, den eneste ægte. Har været i Markedet i 15 Aar. Tilfalds hos vore Agenter. Findes der ingen Agent i Deres Nabolag, saa svarg Deres Groceriman efter den. Agenter ønskes overalt til at sælge vor Gæstgæst og vore Familie-Mediciner. Stor Fortjeneste! Agenter søges sendes frit paa Forlangende. Lundin & Co., 2443-45: 47 W. Kinzie St., Chicago, Ill.

Dr. J. W. Vance

Specialist.

Smertefri Behandling af
Blæs, Fibeler, Kønner og Sa.
i Rectum.

En Bog, om Eggdomme i Rectum sendes frit.
Boxes 293 S. Fairchild St. Madison Wis.

Don't Despair

Many people wasting away and dying of Catarrh, Consumption, Cancer, Scrofula, Kidney and Liver Complaints and blood disorders of every name and nature, who might live a good old age in health and happiness.

Disease, fermentation and decay are caused by microbes and germ life; when these organic pests are destroyed there can be no sickness. That is why Radam's Microbe Killer makes sick people well all over by making every drop of blood in their veins healthy. And who among Americans can say he is not afflicted with some trouble due to impure blood?

Radam's Microbe Killer

is an antiseptic remedy which stops the wasting of the tissues, destroys the lurking germs of disease, purifies the blood and CURES Consumption, Cancer, Catarrh, Dyspepsia, Stomach and Liver Troubles, Scrofula, Eczema and all Eruptions, Rheumatism, Tumors and Swellings, Diabetes, Bright's Disease, Piles—in truth, any disease caused by a disordered system or impure blood. You drink it.

Numberless cures can be cited in every city of importance on this globe, and in almost every hamlet in the West there are people who know of the blessings that follow the faithful use of this powerful germ destroyer.

In case of sickness this remedy should be applied immediately. Don't defer the trial until there is no hope. Write us for free book and advice at once or call at office of

Write for Radam's Microbe Killer Co., Free Book. 169 S. Canal St., Chicago, or

Hollister Drug Co.,
Sole Agents,
MADISON, Wis.

Th. Herfurth & Son
Assuranceagenter.
Sælger Dampskibsbilletter til Norge
og alle andre Lande. . .
Penge tilaands til 5% pSt. Rente.
708 East Gorham St. Phone 397.
Madison, Wis.

DR. F. MOELLER
Korff Landlæge.

DE FOREST, WIS.

Binder Twine.

Farmere, send ind din Ordre for Binder Twine. Jeg kan spare dig 5 Cents paa hvert Pund du kjøber. Min Twine er ny, fabrikeret i 1903, af udvalgt ny Fibre. Jeg garanterer denne Twine at være af bedste Kvalitet Standard Manila Twine. 500 Fod i hvert Pund, og Prisen er 8 Cents pr. Pund. Jeg betaler Fragtomkostningerne til enhver Station i de 30 Stater. Skriv til.

Edgar L. Hastings,
Toronto, Ont., Canada.

Den Skotske Kvinde

Spaa Tjele.

Bibsbillede fra Reformationstiden.

—af—

H. F. Gwald.

(Fortsættelse.)

"Jeg vil dø paa Guds grønne Jord," sagde han med mat Røst, "og ikke paa denne Karre."

Det var da ikke andet at gjøre end at føie ham. Med stor Møje blev han i sin Bosterdyne løftet af Bognen og varsomt henlagt under Egen; men hvor varsomt Flytningen end skete, brød hans Saar dog op, og han mistede Samlingen. Efter nogle Minutter vaagnede han op, og Hr. Laurids hød nu alle vige til en Side og lade ham ene med den døende.

Præsten drog nu sin Messiebog frem og læste af den for ham; han talte ham kort og syndigt til og gif ham haardt paa Klingen, at han skulde skrifte sine Synder. Da han mærkede, at Hr. Mogens neppe kunde faa Ordene frem, sagde han til ham:

"Det er min Pligt som Jesu Kristi Tjener at spørge eder, velbyrdige Hr. Mogens, nu paa eders Yderste, da Dødens Porte aabne sig og I snart skal stedes for den evige Dommer: er det Tilfældet, at I leve et syndigt, ugudeligt Levnet med eders Værns Moder, den Skotske Kvinde, som I nu i mange Aar har haft hos eder? Eller har Rigtet løst eder det paa, og var hun eders rette, prestegivne Hustru? Jeg formoder det første og formaner eder at afbede den Synd, forinden jeg giver eder Herrens Begeme og salver eder med den hellige Olje."

"Bed Guds hellige Moder?" hviskede den døende, "hun er min rette Adelskone og prestegivne Hustru, skjønt—"

Her gif Mælet fra ham, og han kunde ikke fremføre et Ord mere. Denne Tilfælde, som blev hvistet Laurids Thandebø i Øret og ikke hørtes af Bidner, blev hans Hemmelighed. Han aabenbarede den ikke, enten det nu var af Frygt for denne Verdens mægtige eller af Bigegyldighed, indtil hans Vidnesbyrd mangr Aar derefter blev krævet af ham.

Hr. Laurids kaldte nu Hans Thordsen og Svendene hid, bad Hans i Hr. Mogens's Navn fremføre den almindelige Syndsbejendelse. Da dette var sket, salvede han under Anraabelse af Guds og alle Helgenes Barmhertighed den døende paa Aashn, Hænder og Fødder med den hellige Salve. Neppe var han færdig dermed, før Hr. Mogens drog sit sidste Suk og var død. Alle stod sammen omkring Liget indtil Præsten hød dem knæle, hvorpaa han bad en Bøn over den døde og tegnede Livet med Korsets Tegne.

"Hvor agter I nu at føie den affjælede Herre hen?" spurgte han saa Hans Thordsen. "Hans Fædrenehjem er, Gud naade! nu vel kun en Brandtomt."

"Om I synes saa," svarede Hans og reiste sig brat, "da tøv I nogen Tid og lade Svendene holde Vagt ved Liget. Jeg rider imens til Tjele for at spørge, hvorledes det staar til, og om nogen der er tilhuse og kan tage Bestemmelse."

"Saa være det!" sagde Hr. Laurids. "Vi skal vaage over den døde og bede for hans Sjæl,

dog maa I vende tilbage, inden Mørket falder paa."

I en Hast var Hans Thordsen i Sadelen, og kort efter hørtes hans Hests Hovslag, da han, fulgt af Jørgen Gaardsvend, jog ad Vingegaard og Tjele til.

Syvende Kapitel.—Tjeles Brand.

Ikke uden Farer og Vanstælgheeder slap Knud og Henning hvidpaa. Følgeaanden var vakt og Bøndernes Seir havde mægtig styrket Haabet om Adelsstændens, Kristjerner den Andens Udfrielse og Gjenindsættelse. Bonden løstede Hovedet og traadte sine Dørmænd dristig under Vane, saa at mange Adelsmænd kun ved Flugt frelste sig fra Mishandlinger. Under disse Omstændigheder blev enhver reisende iagttaget med stor Mistænksomhed, og da Knuds Klædebragt og Vaaben tydelig viste, hvilken Staud han tilhørte, stedes han mere end en Gang i stor Fare. Han reddede sig hver Gang ud deraf snart ved gode Ord og Lempe, snart ved fast Mod, idet han i det rette Dieblil brugte sin gode Klinge og Graamunk's rappe Ben. Henning fulgte ham tro og udbviste baade Smildhed og Mod.

Nogle Dage før Knuds Fader som en døende naaede Lindum Skov silde om Aftenen, i Regn og Slud, fandt Knud og Henning ad neppe kjendelige Skovstier til det underjordiske Palads, som Henning engang, da han streifede gennem Vigum Skov, havde opdaget. Indgangen til Hulen var godt skjult, men da Henning havde taget gode Kjendemærker, fandt de dog tilsidst den Lem, som under nogle tætte Buske lukkede for Aabningen. Da de brød den fra, slog en lun, tør Vust dem imøde.

"Jh," sagde Knud, "her er varmt som i Jldstuen paa Tjele."

Da de havde faaet gjort Jld og tændt en Tællepraas, som Henning havde været saa tænksom at skaffe sig, gjorde de en i deres nudværende Stilling saare uvelkommen Opdagelse. Hulen var optagen, og dens Bevæere, hvis der var flere, maatte først for kort Tid siden have forladt den; thi Aften paa det lille Jldsted var endnu varmt. Ved Siden af Trefoden paa Jldstedet stod en liden Kadel og paa Jordgulvet en Krukke med Vand. I Krogen stod en Spade og en Løse, og paa Moshænken ved Hulens Bæg laa en Fangstkniv. I Hulens bageste Rum var der opstallet Pindebrænde og paa en plump Hylde fandtes et halvt Brød, en Lædbikke med Salt og en Krukke Fedt. Endelig hang der paa en Træknagge nogle Stykker friskt Dyrskjød. Under mange Udtraad af Forundring blev den hele huslige Indretning undersøgt.

"Bed min Helgen," sagde Knud, "her er alt, hvad et Menneſte trænger til for at friste Livet. Det er, som om vi havde været ventede!"

"Allerlidst det," sagde Henning. "Jeg vilde give meget til, at Hulen havde været lige saa bar som en Lo ved Midsummerstid."

"Nu, Henning," svarede Knud, "lad ikke det volde dig Sorg! Hulen ligger paa vor Skovpart og vi er da de rette Eiere. En uskjellig Nærværelse er det at laa sig ned og sætte Vo paa en anden Mand's Grund! Kommer den Dryntelgjæst, som holder her tilhuse, kaster vi ham ud med brodden Pande."

"Det er godt nok, Knud," sagde Henning ærgerrig, "men saa maa vi holde Vagt, og mine Vane klippe af Svovighed."

"Læg dig lun," svarede Knud, "jeg vil vaage." Det lod Henning sig ikke fige to Gange; han lagde sig paa Hulens ene Bænk, og snart hørte Knud ham snorke. Knud holdt sig vaagen, saa

længe Tællepraasen lyste; men da den var udbrændt og det blev mørkt, maagtede heller ikke han at modstaa Svøvnens Magt. Træt af de sidste Dages Strabadser slap han Bærget og henfaldt paa Moshænken i en dyb, fast Svov.

Jngen af dem vidste, hvor længe de havde sovet; men Opvaagningen skete i stor Skrael. Henning sølte sin Mund fast tilsluttet af et Tørklæde, og i samme Nu snøredes hans Fødder sammen af et Par stærke Hænder. Det skete saa hurtigt og smiltd, at man skulde tro, der var flere om den Gjering, og dog blev den udført af en enkelt Mand. Det hjalp da heller ikke, at Henning greb for sig med Hænderne, der snart var bundne lige saa fast og godt med et stærkt Rieb som Fødderne. Ved Skjæret af en brændende Vøjepind, som var stukken i en Træstige i Bæggen, saa Henning skrækslagen for sig en stærk, bredskuldret Karl i en graa Badmels Kofte. Hans Haar og Skjæg var uredt, han havde en lubslidt Hue paa Hovedet. I hans Læderbælte stak en Daggert, og denne drog han nu, idet han listede sig hen til Knud. Vandeløs og i stor Sjæleangest saa Henning Voldsmanden med den blanke Daggert i Haanden snige sig paa hans Herre og Ben. Men Sværdet, som Knud svovdrucken havde ladet falde, blev hans Frelse. Karlens Fod stødte mod det, og Knud, som havde en let Svov, vaagnede ved Lyden, saa den overhængende Fare og var i et Nu paa Benene med sin Pul i Haanden. Saa hurtigt og ubentet stod han der i sin fulde Hvide og Kraft, at Røvereren blev bange og trak sig hen i Hulens Baggrund. Knud opdagede strax, i hvilken Stilling Henning var, han sprang derhen og overfær hurtigt hans Vaand, idet han dog holdt et Die med Røvereren. Henning sprang nu op med et Fryderaab, og Knud vendte sig mod Røvereren og sagde koldsjindig, idet han greb sit Sværd;

"Saa, nu har vi dig! Du er fangen som en Ræv i sin Hule. Kast dit Bærge og overgiv dig, saa skal vi staae dit Liv!"

Karlen saa paa ham med et trodsigt Glimt i de smaa, graa dybtliggende Øjne; men hans Aashn fik strax derpaa et snu Udtryk og han rakte Knud sin Daggart.

"Til flige velbyrdige, unge Herrens Ord tør jeg vel sætte Lid. I vil ikke aflive en Stakkart som mig."

Knud tog Daggerten, satte sig paa Bænken og sagde, idet han nyie vogtede paa Karlens Blik og Bevægelser:

"Hvad for en Karl er vel du?"

"Meget og mangt har jeg i mine Dage prøvet", svarede den anden, idet han strøg sit sorte Skjæg; "dog er alt blevet til Usjelhed og Glende."

Uagtet denne Tilfælde lød hvidmyg nok, var der dog intet klingende i Karlens Stemme, og hans Blik var fast, ikke bedende.

"Nu," sagde Knud og saa ham stift i Øinene, "du har ellers vidst at indrette dig skjønt nok i denne Hule, og enten du nu har ranet eller gaaet med Tiggerposen, saa har du bjærget Føden. Vi har ligget i dit Fædebur og fundet det vel forsynet."

Da Karlen taug og saa ned for sig, vedblev Knud:

"Dit Maal røber, at du er Bester fra. Jeg tør vædde paa, at du er en Rømningsmand. Sig Sandheden og lov ikke som en Stalk! Hvilken Herre har du tjent, hvor rømmede du fra og af hvad Aarsag?"

"Det er let nok for eder at spørge," svarede Karlen, idet han saa op med et mistænksomt Blik, "men svært for mig at svare, da jeg er uvindende, om hvilke Mænd jeg giver min Sag i Vold."

(Mere.)

Rusland og Serbien.

(Med vor russiske Medarbejder.)

Hvis jeg var rig, vilde jeg uden Betænkning vædde hele min Formue paa, at der ikke vil blive krummet et Haar paa de serbiske Officerers Hoved som Straf for deres afførlige Udaad overfor det serbiske Hof Trudslerne herom er bare Komediespil, og selv om der en Dag virkelig kommer Meddelelse om, at Morderne er blevet straffet, vil Straffen heller ikke være andet end Komediespil. Det er netop i den samme Anskuelse, at det Rægte bunder, som netop har været meddelt i "Morgensbladet", og som paaftaar, at den serbiske Nationalforsamling allerede har tilfået Morderne Straffehed.

For ikke at blive misforstået, vil jeg pointere følgende: Hvor enig man end kan være i den Paaftand, at Kong Alexander var uduelig til at regjere, og at det paa Grund af hans Herkesygge og despotiske og meningsløse Regjeringshandling var nødvendigt at faa ham gjort uskadelig, maa man dog paa det kraftigste forbyde den grusomme Fremfærd, hvorved Kongen blev ryddet af Veien.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om de Skuldige er at mærke, at Rusland altid har optraadt som en faderlig Beskytter ligeoverfor Serbien; det har ofret sit Blod for at befri dette Land fra det tyrkiske Herredømme, og det har optraadt som Serbiens Beskytter overfor Østerrige m. m. Og Rusland har derfor ogsaa vundet det serbiske Folks Taknemmelighed og Hengivenhed, men ogsaa kun Folkets, derimod ikke de høiere Samfundsklassers. Rusland har ogsaa vist, at det sætter Pris paa det serbiske Folks Hengivenhed, og det har ikke sparet hverken Penge eller andre Opofrelser for at vedligeholde denne Følelse hos Serberne. Saaledes har Rusland i de sidste 25 Aar forsynet Serbien med Penge, Vaaben, Sælesjergere og Aviser, og det har ved en hel Hær af Spioner arbejdet for at paavirke den offentlige Mening i Retning af Hengivenhed for Rusland.

Hvor utroligt det end lyder, er den serbiske Forfatning af 1888 (eller 1889)—tiltrods for, at den er en af de mest frifindede Forfatninger i Verden—Ruslands Verk. Thi Rusland har forstaaet, at det paa denne Maade var nødvendigt at vinde Folkets Sympati, forat det (Rusland) skulde kunne beholde sin Magt og Indflydelse over Serbien. Det er saaledes faktisk Ruslands Indflydelse, som har været bestemmende for Serbiens Indenrigspolitik, og dette har for Rusland været et Midde til at vedligeholde Ligevægten paa Balkanhalvøen.

Efter alt, hvad man ved om Ruslands Forhold til Serbien, vilde det været naivt at tro, at en saa vigtig Hengivenhed som Tronstiftet i Serbien skulde kunne foregaa paa voldelig Maade

uden at Rusland paa Forhaand havde nogen Anelse om, hvad der forestod.

At Hengivenheden ikke kan have foregaaet uafhængig af Rusland, derfor taler følgende Kjendsgjerninger.

1. Peter Karageorgiewich, hvis 2 Sønner George og Alexander studerer i St. Petersburg, havde Dagen før Kongemordet i Belgrad 2 Timers telegrafisk Forbindelse med disse sine Sønner.

2. Peter Karageorgiewich fik i 1899 af den besarabiske Lanmandsbank (russisk) et Laan paa 800,000 Rubel = 1,600,000 Kroner mod Pant i hans Godser i Ungarn. (Da Laan paa udenlandsk Eiendomme strider mod Bankens Regler, maatte den russiske Regjering give sin Tilladelse dertil).

3. Kong Alexander kunde let have sluppet ud, da Konaken—Slottet—har 11 Udgange, foruden en hemmelig, men taltet være hans egen Adjutant—Naumowich—som var med i Sammenbørgelsen, var alle Døre spærret. Det viser sig nu, at daa Naumowich og Oberst Mischitz, Hovedlederen i Sammenbørgelsen (ikke at forveksle med Maskin), begge har været Elever af Generalstabs-Akademiet i St. Petersburg.

4. Det russiske Gesandtskab i Belgrad, som har sit Tilhold ret overfor Slottet, hvor Gesandtskabets Folk var Vidne til Katastrofen, rørte ikke en Finger for at forhindre den

Vægges disse Fakta sammen med alle de talrige Hengivenheder, som i Aarstæker har gaaet forud, vil det for den, der er nærmere indviet russiske Forhold, ikke være vanskeligt at opgjøre sig en Mening om Sammenhængen i de sidste Dages Hengivenheder i Serbien.

Selvfølgelig har Forudsætningen ikke været, at disse Hengivenheder skulde blive af en saa tragisk Beskaffenhed, som de virkelig blev. Dette ahang visse- lig af endel mere tilfældige Omstændigheder, og at Morderne f. Ex har været berusede under Udaadens Udøvelse, anser jeg utvivlsomt, og dette forklarer jo meget.

Den grusomme og umenneskelige Fremgangsmaade overfor det værgeløse Kongepar skal derfor ogsaa have gjort et overvældende Indtryk paa Hoffet i St. Petersburg,—og Kongemorderne har visse- lig forsaavidt Enkeltighederne angaar handlet for egen Regning.

Efter Forholdenes Beskaffenhed i Rusland er det let forklarligt, at Hengivenheden har gjort Indtryk i Hofstred, der, og at særlig Czaren skjælver af Skræk og Rædsel ved Tanken paa de Farer, han selv er udsat for. Men Naabet fra Ruslands Side om Straf over de serbiske Kongemordere maa vel nærmest opfattes som et febrilsk Udtryk for den Overraskelse og Forvirring, Hengivenhedens særlige Gru og Uhygge har fremkaldt hos Hoffet.

"Morgensbladet".

Rog med Gas.

"Signal".

"Signal". Norsk-amerikansk Familieblad, udkommer hver Uge med 16 illustrerede Sider og koster 1 Dollar for Aaret. 1) Ualmindelig har "Signal" sat sig som Maal at arbejde for mere Forbindelse mellem de norsk-lutheriske Kirkefolk paa begge Sider af Havet ved at bringe illustrerede kirkelige Nyheder og andet af Interesse fra Norge til Amerika og omvendt. 2) Uæderlighed at forbinde Kirkefolkene i Samarbejde for vore Sjømænd og Emigranter, som er den naturlige Forbindelse mellem Menighederne i det gamle Land og her.

"Signal" vil byde sine Læsere sund, frisk, almennyttig og opbyggelig Læsning paa vor ev. lutheriske Læres Grund, interessant for gamle og unge.

"Signal" vil særlig bestrebe sig for gennem sine illustrerede Artikler at gjøre Ungdommen paa begge Sider af Havet kjendt med hinanden og vil gjerne modtage Bidrag (ogsaa paa Engelsk) fra Ungdommen her.

"Signal" udgives til Indtægt for Norsk Havne- og Emigrantmission. Ved at abonnere, støtter du denne Mission paa en god Maade.

"Signal" har i Norge været udgivet i 5 Aar og har derover henvend 6,000 Abonnenter.

Unbefalinger.

Fra Formand Koren—

Det er mig en Fornøjelse at anbefale nævnte Blad, i det Haab, at det vil tjene det vakte Formaal, som Pastor Sommerfelt har sat sig.

W. Koren.

Fra Professor Stub—

Bladet "Signal", udgivet af Pastor Sommerfelt, har sat sig et saa stort og ædelt og for Moderlandet og det udflyttede Norge betydningsfuldt Maal, at jeg af ganske Hjerte maa anbefale det. Det Prøvenummer, som er kommet mig ihænde, berettiger mig til at tro og udtale, at Maalet, ogsaa vil virkelig gøres.

H. S. Stub.

Fra Prof. Rasmus W. Anderson—

"Signal" er et vigtigt og ædelt Foretagende, som det norsk-amerikanske Kirkefolk bør omfatte med Kjærlighed og give sin energiske Støtte. Ligesom de norske Immigranter og Sjøfolk er Bindeledet imellem os og vor Elægt hinsides Havet, saaledes vil "Signal" blive en betydningsfuld Bjælke i Broen mellem Amerika og vort Fædreland Norge. Jeg haaber, at "Signal", som med sit første Nummer viser sig at være et meget interessant og indholdsrigt Blad, snart maa faa mange tusen Abonnenter. "Signal" kan, baade med Hensyn til Udstyr og Indhold, anbefales paa det bedste, og Prisen—blot en Dollar Aaret—er meget rimelig.

Rasmus W. Anderson.

Uf Udtalelser fra Prester i Norge, hidrættedes følgende:

Det bedste illustrerede Ugeblad, jeg kjender i vort Land.
Stiftsprovst Chr. Hall.

Jeg elsker "Signal".—Uf Postens Mangfoldighed det første jeg griber til.

D. Hvalby, Sogneprest til Mo.

"Signal" har et meget alsidigt Indhold og er en saare kjær Gæst i de Huse og Familier, hvor det har fundet Indgang.
Provst Knudsen i "Magbl."

Min Kompliment for Bladet, som jeg og mine finder meget vellykket og interessant.

Jonas Dahl, Stavanger.

Med det funde, velvalgte Indhold, som bydes os, og med sine smukke første Rangs Illustrationer, har det allerede erobret sig en sikker og kjær Plads i mange Hjem.

G. Diebichson i "Frist. Blad."

Penge til "Signal", ligesom Bemærkninger om Bladets Forjættelse, Adresseforandringer o. lign., sendes til

"Signal", "Amerika" Publ. Co., Madison, Wis.

Bidrag til "Signal" af Stof eller Vædder, maa sendes til Rev. Schive, New Lisbon, Wis.